

2/2014

# XB1

Měsíčník sci-fi, fantasy a hororu

## Zahraniční povídky

Jim C. Hines  
Za kopcem  
Peter Watts  
V očích božích

## České povídky

Lukáš Hrdlička  
Studna života  
Viktor Bocan  
Bouřka  
Jana Kárníková  
Univerzální uklízečka  
Pavel Urban  
Bunkr

## Publicistika

Julie Nováková  
Rozhovor s Neilem Clarkem  
Antoňín Tesař

Hvězdná pěchota:  
Sci-fi z náborových plakátů

[www.casopisxb1.cz](http://www.casopisxb1.cz)

Cena: 95 Kč – 4 eura



9 771804 660004



Rob Chilson  
Dobývání vzduchu

*Naši zákazníci vědí, že se na nás mohou za každých okolností  
spolehnout... a jednou budeme uklízet NCC - 1701 ☺*

## “SLUŽBY Z JEDNÉ RUKY”

*„Nechte starosti profesionálům a věnujte se tomu, co Vás živí“*



### Úklidové práce

*Jsou naší hlavní činností, specializujeme se na nejnáročnější oblast a to na **úklid a dezinfekci nemocničních zařízení** včetně **operačních sálů a JIP**, lůžkových oddělení, laboratoří, rizikových ploch. Navrhujeme dezinfekční plány, používáme nejmodernější úklidovou techniku.*

*Dokážeme uklidit cokoli - reprezentačních prostory náročných klientů jako jsou banky, hotely, kuchyně a jídelny, průmyslové objekty, výrobní a skladové haly, obchodní plochy, nádraží vlaková i autobusová, vozidla hromadné dopravy, venkovní prostory, chodníky, parkoviště...*

### Komplexní správa nemovitosti – Facility Management

*Ve spolupráci s našimi odbornými partnery jsme schopni zajistit veškeré služby spojené s další správou a provozem Vaší nemovitosti / společnosti, jako jsou : ostraha a strážní služba, závodní a nemocniční stravování, dodávky hygienického materiálu, administrativní a právní servis, školení zaměstnanců, odpadové hospodářství, poradenství v oblasti řízení podnikových nákladů, poradenství a zajištění následné certifikace jednotlivých jakostních norem...*

**[www.alfedusservis.cz](http://www.alfedusservis.cz)**

**Jsme držiteli certifikátů, potvrzujících kvalitu našich služeb :**

**ISO 9001, ISO 14001, BS OHSAS 18001 a ISO 27001**

# XB1

## Měsíčník sci-fi, fantasy a hororu

### Obsah

#### Zahraniční SF

|                                      |    |
|--------------------------------------|----|
| <b>Jim C. Hines:</b> Za kopcem       | 3  |
| <b>Peter Watts:</b> V očích božích   | 8  |
| <b>Rob Chilson:</b> Dobývání vzduchu | 12 |

#### Domácí SF

|                                              |    |
|----------------------------------------------|----|
| <b>Lukáš Hrdlička:</b> Studna života         | 33 |
| <b>Viktor Bocan:</b> Bouřka                  | 52 |
| <b>Jana Kárníková:</b> Univerzální uklízečka | 61 |
| <b>Pavel Urban:</b> Bunkr                    | 63 |

#### Publicistika

|                                                                    |    |
|--------------------------------------------------------------------|----|
| <b>Julie Nováková:</b> Rozhovor s Neilem Clarkem                   | 65 |
| <b>Antonín Tesař:</b> Hvězdná pěchota: Sci-fi z náborových plakátů | 66 |

#### Fantastická věda

|                                                                                                                                                   |    |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Záhada Velké rudé skvrny; Kamera fotí 3D a HD potmě;<br>Proč se koaly namlouvají sloním basem?;<br>Krokodýli používají nástroje; Baterky v košili | 64 |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|

#### Filmfaroniáda

|                                                                                  |    |
|----------------------------------------------------------------------------------|----|
| <i>Filmová soutěž:</i> Já, Frankenstein                                          | 69 |
| <i>Filmové premiéry:</i> Hobit: Šmakova dračí poušť;<br>Sex nebo život!; Klapka! | 70 |

#### Vivisektor

|                                                                          |    |
|--------------------------------------------------------------------------|----|
| <i>Čtenáři čtenářům;</i> <b>František Kotleta:</b> Perunova krev I.;     |    |
| <b>Terry Pratchett, Stephen Baxter:</b> Dlouhá Země;                     |    |
| <b>David Wong:</b> John na konci umře;                                   |    |
| <b>James S. A. Corey:</b> Leviatan se probouzí;                          |    |
| <b>Stephen King:</b> Lunapark;                                           |    |
| <b>Neil Gaiman &amp; Michael Reaves:</b> Mezisvět;                       |    |
| <b>Steven Erikson:</b> Potoky krve; <b>Antoine Bello:</b> Falzifikátoři; |    |
| <b>Maggie Stiefvaterová:</b> Ve znamení Štíra;                           |    |
| <b>Dan Krokos:</b> Zloději planet; <b>Zombie:</b> Příručka pro přežití;  |    |
| <i>Nové knihy</i>                                                        | 73 |



#### Šéfredaktor

Vlado Ríša

risa@casopisxb1.cz

#### Zástupce šéfredaktora

Jaroslav Jiran

jiran@casopisxb1.cz

#### Redaktor

Martin Šust

sust@casopisxb1.cz

#### Pověřený vydavatel

Alexandr Rusevský

marketing@casopisxb1.cz

Konektor XB 1 s.r.o.

Praha 1, Nám. Republiky 1081/7

PSČ 110 00

www.casopisxb1.cz

#### Tisk

Libertas a. s.

#### Distribuce

společnosti holdingu PNS a. s.

prodejny firmy Relay

#### Předplatné

SEND s.r.o.

(www.send.cz/casopis/728/xb1)

Číslo vychází 5. 2. 2014

© Konektor XB1 s.r.o.

ISSN 1804-6606

MK ČR E 19853

Přetisk a jakékoli šíření povoleno

jen se souhlasem vydavatele.

Titulní strana David Demaret

## Přehledy

Na konci roku se s železnou pravidelností objevují přehledy toho nejlepšího i nejhoršího skoro v čemkoli. Samozřejmě se to nevyhnulo ani sci-fi, takže



nej knihy, počítačové hry, filmy, povídky, kresby, komiksy... prostě co hrdlo ráčí. S chutí jsem si četl a docela mě těšilo, jak moc se jednotliví autoři rozcházelí v hodnoceních. Na jedné straně vynášení do nebes, na druhé zatracování až do x-tého kruhu pekla. (No, možná trochu přeháním...) Ale vážně – hodnocení jsou fajn, soutěže taky, jenže celé je to věc zcela subjektivní, závislá na vkusu hodnotitele, eventuálně jeho momentální náladě... S čímž jsem se osobně setkal, když mi kdysi přišel do redakce mail o tom, že vydat jistou povídku je pod úroveň krtka a že když něco takového mohu dopustit, tak na oné židli, na níž sedím, nemám co dělat. Slušně jsem odpověděl, přiznám, že mi to v té chvíli dalo dost práce, a čekal jsem, jestli se pisatel ozve.

Ozval se. Kupodivu.

S omluvou, že se ráno doma pohádal, tramvaj mu ujela před nosem, prostě všechno bylo tak nějak nazadmo (jak říkávala moje babička), takže mi napsal své hodnocení. Omluvil se mi, že to tak vlastně nemyslel, ale to už je jiná věc.

Samozřejmě že je to extrémní případ, ale v určitém směru nikoli. Když jsem se letos ptal kolegy Jirana, který jediný ví, jak hlasovali všichni členové poroty v Daidalovi, jak to vypadalo, tak se mi smál a pravil, že jsme se tentokrát prakticky nikdo nesešli. Je to fajn, protože i když platí Sturgeonův zákon (devadesát procent produkce jsou... každý si doplní podle svého gusta) každý má šanci se z hlediska někoho dostat do těch deseti procent. S tím jsem se například setkal v debatě na Fantasy planet právě u Hokrových deseti nejlepších knih.

Něco podobného máme u nás na webu, kde scifisticky známější lidé doporučují tři zajímavé knihy. Když mě Martin vyzval, abych tam také napsal, prošel jsem si předchozí doporučení a zjistil jsem, že sem tam se s někým shodnu. Stejně by mě zajímalo, koho zaujala má doporučení a s kolika lidmi mám podobný vkus.

Nicméně tato hodnocení jsou velmi poučná, alespoň se máme nad čím hádat. Ne?

Vlado Ríša

## Sci-fi klub ANDROMEDA Plzeň vyhlašuje jubilejní 25. ročník literární soutěže O Stříbrnélesklý halmochron

### Soutěžní podmínky:

Zaslané práce musí být v žánru SCI-FI. Upřednostňujeme hlavně povídky na téma cestování časem.

Rozsah povídky je omezen na 40 normostran nebo maximálně na TŘI povídky, jejichž součet nepřesáhne 40 normostran.



NORMOSTRANA - stránka, která obsahuje 30 řádků o 60-ti znacích s řádkováním 1,5 - to značí 1800 znaků na stránku včetně mezer. Jednoduchým výpočtem lze zjistit, že rozsah povídky(dek) by neměl přesahovat 72 000 znaků. Elektronicky zasílané povídky není nutné formátovat na normostránkový vzhled.

Soutěž je NEANONYMNÍ - tzn. příspěvky by měly mít v hlavičce jméno autora či alias, pod kterým mají být uváděny. Texty musí být zaslané e-mailem nebo na CD/DVD, napsané v běžném textovém editoru (Word, OpenOffice Writer apod.) nebo dodány ve třech exemplářích, psané strojem nebo vytištěné na kvalitní tiskárně. Texty dodané

v elektronické podobě mají větší šance na zveřejnění ve sborníku a není je nutné zasílat v papírové formě. Soubory by neměly obsahovat viry známého či neznámého původu. NEZAPOMÍNEJTE NA ZPÁTEČNÍ ADRESU!

Nevyžádané písemné příspěvky se nevracejí. SFK ANDROMEDA

si vyhrazuje právo na uveřejnění ve svém klubovém fanzinu.

·Prosíme autory, kteří nesouhlasí se zveřejněním svého příspěvku na internetu, nechť nás na to laskavě upozorní.  
·Uzávěrka soutěže je dne 30. dubna 2014

Soutěžní příspěvky zasílejte na adresu: [endymion@email.cz](mailto:endymion@email.cz), kde získáte i další informace.

Písemné práce zasílejte na adresu: *Petr Kaufner; Kralovická 41; 323 32 PLZEŇ*

Pořadatelé se zavazují, že osobní údaje účastníků soutěže neposkytnou žádné třetí osobě a využijí je pouze pro komunikaci s autory prací.

## Bloody Xmas

Hororový festival Marka Dobeše se letos rozhodl ukrýt v jednom z pěti nejstrašidelnějších hotelů světa. Hotel Fantazie Václava Pravdy by se mohl stejně tak jmenovat Bates-Zodiac-Land. Už po příjezdu do Chotěboře se začali účastníci dohadovat, kolik musela stát ta přízračná mlha, která postupovala celým městem a dodala tak stylově ponorou atmosféru.

I vnitřek místa činu byl naprosto stylový. Místnosti s kachlíky, která následně sloužila jako přednášková místnost všem stále připomínala, že některé přednášky by mohly skončit nejen vyvržením informací. Nechyběl prakticky nikdo ze současných věrozvěstů hororu v Česku: František Vavulík, Andrea Parezová, Zdeněk Skokan, Josef „Chozé“ Blažek, Jan Eraserhead Vojtišek, Zdeněk „Evilmind“ Krajíček a mnoho dalších.

A jako vždy, ani letos nechyběl čestný host: s přednáškou *Váchalovská poetika v praxi* dorazil Jaroslav Brabec, režisér a kameraman filmu *Krvavý román*.

Česká hororová scéna žije.





Jim C. Hines

# Za kopcem

(OVER THE HILL)

Florence se lépe zabalila do přikrývek a pláště a dál se plahočila sněhem. „Zamlada jsem dokázala jít půl dne bez přestávky. Teď musím co půl hodiny čůrat.“

Millicent Rudá ruka se uculila. „Někteří lidé s věkem nabydou,“ řekla a poplácala se po tlusté zadnici. „Ty ses scvrkla, takže teď máš měchýř jako veverka.“

Grace Krvavá krácející vedle ní se bezzubě zamračila. „Sklapněte a přidejte do kroku.“

Florence se těžce opřela o hůl. „Žádný strachy, Grace. Dostaneme Jacoba zpátky.“

„Já vím, matko,“ pokývla Grace.

Florence si povzdychla. Grace byla o dva roky starší než ona, asi před deseti lety jí ale začala říkat „matko“. Florence si nebyla jistá, jestli Grace vůbec chápe, že unesený muž je její vnuk.

„Proč jsme se nesvezly s karavanou toho obchodníka s vínem?“ zeptala se Florence. „Počkat, už si vzpomínám. Protože se někdo pokusil svést jeho vozku.“

„Jak jsem měla vědět, že jeho manželka patří ke strážcům?“ opáčila Millie. „A kromě toho jsem si jenom chtěla ohrát ruce.“

Grace se ohlédla. „Chceš půjčit rukavice?“

Florencino odseknutí uťal dusot kopyt. Millie pohlédla na Florence, která chvíli poslouchala, pak řekla: „Zní to jako jeden jezdec.“

Obě ženy se raději postavily před Grace. Když se jezdec objevil na dohled, Florence se lehce uvolnila. Podle zelenozlaté zbroje appalooské klisny i jejího jezdce se jednalo o členku vikomtovy stráže.

Jezdce byla o něco méně obrněná než kůň. Až na několik kousků oceli a bronz, které jí chránily čest a spodní část trupu, na sobě měla jen dlouhou zelenou pláštěnku. Nebyla to zrovna praktická uniforma, ale tradice byla tradice. Millie soucitně zahvízdala. „Říká se, že strážkyně necítí bolest. Ha! Ať si někdo zkusí za mrazivého rána nasadit na prsa studené kovové košíčky a uvidíme, jestli bude po zbytek dne ještě vůbec něco cítit. Já si do těch svých cpala vlnu, abych si je zahřála.“

„Aby sis je zahřála,“ zopakovala Florence. „To určitě.“

Jezdce se zastavila. Florence i ze svého místa viděla, že má husí kůži. „Z cesty. Dneska nemám čas na žebráky ani na babky.“

„Jméno a hodnost,“ obořila se na ni Florence tak hlasitě, až Grace vyskočila.

„Lissa, zvěd druhé třídy.“ Dívka se zahalila do pláštěnky. „Kdo jste vy a co děláte za takového rána na silnici?“

„Mířily jsme k řece Bílý had,“ vyštěkla Florence. „Teď se tu ale hádáme s holkou, která nedokáže projevít trochu úcty starším.“

Lissa zrudla. „Řeka není bezpečná. Bandité už přepadli lépe chráněné poutníky, než jste vy. Došlo k přepadení, únosům...“

„My víme. Riskneme to,“ přerušila ji Florence.

Lissa pobídla koně a ten jim zatarasil cestu. „K mým povinnostem patří ochrana obyvatel Adenkaru. Vezmu vás zpátky do města, kde budete v bezpečí.“

„Jenom pokud už obchodník s vínem a jeho karavana od táhli,“ zamumlala Millie.

„Na tyhle nesmysly nemáme čas, děvče. Kdo je tvůj velitel?“ zeptala se Florence.

„Baird Rudovous. A kdyby tu byl, měl by s vašimi řečmi mnohem menší trpělivost.“

„Baird...“ Florence pohlédla na Millie a ta kývla.

„Podsaditý chlapík? Miluje řemdihy?“

„Vy znáte Bairda?“ zeptala se dívka skepticky.

Millie na ni chlípně pohlédla. „Od koho asi získal zálibu v řetězech, děvče? Vrať se domů a pověz Bairdovi, že pokud nenaučí své zvědy slušnému chování, Millicent Rudoruká mu dá co proto.“ Mrkla. „Možná to udělám i tak, kvůli starým časům.“

Lissa sklouzla ze sedla a přistála na špičkách. „Nemůžu vás nechat jít. Můžete špehovat pro bandity, co já vím. Raději bych nebojovala, klidně vás ale svážu do kozelce, pokud budu muset.“

„To si nemyslím,“ řekla Millie. „S pouty může být zábava, ty jsi na mě ale moc hubená.“

Grace si založila paže na hrudi. „Mám se o ni postarat, matko?“ zeptala se a působilo by to výhrůžně, kdyby její hlas nezněl tak suše a chraplavě.

Lissa poplácala svůj meč. „Nechci použít sílu.“

Florence vykročila, zakopla ale o kámen schovaný pod sněhem. Když klopýtla, Lissa se natáhla, aby ji chytila.

Florence zasadila Lisse úder holí do oblasti bránice. Lissa zasípala a klesla na kolena. Florence jí pak položila hůl na krk a Millie jí sebrala meč.

„Za to se omlouvám, drahá. Ti banditi ale mají vnuka mé přítelkyně. Dostaneme ho zpátky.“ Usmála se. „A ty nám pomůžeš.“

\* \* \*

Grace posadili na Lissina koně a Millie jela v sedle za ní. Florence byla lepší jezdce, nebyla ale dost silná na to, aby Grace chytila, kdyby spadla. Florence a Lissa šly vedle koně pěšky. Lissa měla ruce spoutané provazem a přivázané k sedlu.

„Únos strážkyně je hrdelní zločin,“ brblala Lissa.

„Co mám dělat? Poslat tě zpátky, abys běžela žalovat Bairdovi?“ zajímala se Florence. „Už celé měsíce se snaží tu bandu dopadnout. Poslal by k řece celou jednotku a ta by nadělala takovou paseku, že bychom Jacoba nikdy nedostaly zpátky.“

„Pokud jste byla sama strážkyně, složila jste přísahu vikomtovi. Máte povinnost poslouchat Bairdovy rozkazy.“

„Mám povinnost zachránit Jacoba.“

„Vikomt zakázal platit banditům výkupné.“

„Tak mě můžete popravit dvakrát. A kromě toho nemám v plánu platit výkupné.“

„Chcete jim ho vzít násilím?“ Lissa se rozesmála.

Grace se zamračila a udeřila se seschlou pěstí do ruky. To způsobilo, že začala klouzat do strany, a Millie jí jen taktak zabránila, aby spadla ze sedla.

Jakmile se Grace opět narovnala, Millie se sklonila z koně a pošeptala strážkyni: „Opatrně, holka, jinak ti Florence nakope ten tvůj pěkný zadek a ani se při tom nezadýchá.“

„Lsti a zrada.“ Lissa si odplivla.

Florence pokrčila rameny. „A vyhrožovat starým ženám je čestné?“



„Kdo je podle tebe starý?“ vyštěkla Grace.

Lissa už znovu nepromluví, dokud nezastaví, aby se naobědvaly. Millie nadšeně prohledala sedlové brašny a vytáhla z nich meč s nařazeným vínem a v papíru zabalený přiděl jídla. Když papír roztrhla, ušklíbala se.

„Od doby, kdy jsme sloužily ve strážu, se jídlo vůbec nezměnilo.“ Poklepala sucharem na sedlo, pak ho hodila Lisse. „Nebudu riskovat, že kvůli tomuhle přijdu o poslední zuby, které mi zůstaly.“

Grace si vzala plátek sušeného masa a začala ho žužlat.

Millie vytáhla z Lissiných sedlových brašen měděný kotlík. „Pojď, Grace.“ Sebrala jí z ruky sušené maso. „Uvaříme to, aby to změklo, jinak nám umřeš hladu.“

„Zmasakrují vás,“ řekla Lissa, když odešly. „Vzdejte to a já vás nenahlásím. Stráž vnuka vaší přítelkyně zachrání.“

Florence se usmála a nakrájela si jablko na tak malé kousky, aby ho mohla požvýkat. „Dnešní stráž by nenašla svoji prdel, i kdyby k tomu měla mapu. O nás si strach nedělejte, drahá. Pokud půjde všechno podle plánu, zachráníme Jacoba a zmizíme dřív, než si uvědomí, co se stalo.“

„A když něco nevyjde?“

Florence se zakřenila. „Pak by ti banditi měli raději doufat, že se nad nimi Grace slituje.“ Vzala si další kousek jablka a pomalu žvýkala. „Tak, pomůžeš nám, nebo tě mám znovu svázat? Nemysli si, že jsem si nevšimla, že se snažíš uvolnit si pouta.“

„Když budete mít štěstí, jenom vás okradou a nechají vás zemřít.“

„Další důvod, abys nás chránila, drahá. Podle mě bys nám mohla pomoci a ještě se něco naučit. Anebo se můžeš vrátit domů a vysvětlit, jak tě dostala trojice stařenek.“ Sáhla si do pláště, vytáhla nůž a přeřízla Lisse pouta.

„Pustíte mě?“

„Vypadalo by podezřele, kdybychom se objevily se svázanou strážkyní v závěsu, nemyslíš?“

Nepovídej, že se pod tou mdlou, povinností dbalou slupkou neschovává mladé děvče, které touží po troše vzrušení a dobrodružství.“

Lissa zírala na svá zápěstí. „Přisahal jsem, že budu chránit lidi,“ řekla pomalu.

„Hodná holka. Teď se běž podívat, kam se poděly Millie a Grace, a nech mi trochu soukromí. Jestli se hned nevyčůráš, asi prasknu.“

\* \* \*

Hleděly z vrcholu kopce na řeku pod ním. „Co myslíte?“ zeptala se Florence.

Millie ukázala na stromy na protějším břehu. „Pokud jsou chytří, budou mít lidi tam a tam. Lučištníky, jestli nějaké mají. A aspoň jednoho poslíčka pro případ, že by to byla past.“

Florence kývla na souhlas. S pomocí Lissina koně se dostaly na místo schůzky sotva několik hodin po východu slunce. Bandité ve vzkazu napsali, že se mají u Farmářova mostu sejít s mužem v modré čapce.

„Vypadá to podle vás na modrou čapku?“ zeptala se Florence.

„Možná, kdybys ji vyprala.“ Protáhla si ramena. „Tak jak to uděláme? Jestli je sám, zbavím se ho mečem. Ale jestli má s sebou posily... Jaká škoda, že tyhle staré ruce už neudrží luk.“

Florence se naklonila k Lisse. „Když jsme ještě sloužily ve strážu, říkaly jsme o Millie, že vždycky dostane svého chlapa.“

Millie vyplázla jazyk. Grace se zahihňala.

„Možná se vám podaří ho zaskočit,“ řekla Lissa. „Ale pokud s sebou má přátele, je po vás.“

Florence pohlédla na Millie, pak naklonila hlavu k Lisse. Millie se usmála.

„Co?“ zeptala se Lissa.

„Je mladá,“ pravila Florence. „Umím si představit, že ten chlapík už nějaký čas neviděl hezké děvče.“

„Bude potřebovat trochu upravit,“ namítla Millie. „Musíme udělat něco s jejími vlasy... a potřebovala by trochu pomoci v oblasti hrudníku.“

Lissa si přitáhla pláštěnku blíž k tělu. „Nepůjde tam dolů a nebudu svádět nějakého špinavého banditu.“ Pohlédla na Millie. „Nejsem žádná coura.“

„Co prosím?“ řekla Millie tiše.

„Ale ty jsi coura,“ pravila Grace a pokrčila rameny. Millie protočila oči.

„A s mými vlasy nic není!“

„Vůbec nic,“ souhlasila Millie. „Jen je máš tak pevně stažené, až se divím, že ti oči nevyskočí z hlavy. A zkus se občas usmát. Vypadáš jako socha z Chrámu nafrněných mrch.“

Lissa spustila ruku k boku, kde měla mít meč.

„Dost,“ vyštěkla Florence. „Lissa je strážkyně. Voják.“ Obrátila se k Lisse. „A voják používá všechny zbraně, které má k dispozici.“ Rozpletla jí cop, prohrábla tmavé vlasy a načechrala jí je kolem ramenou. „A kromě toho jsi docela hezká. Anebo bys byla, kdyby ses trochu uvolnila.“

„Užívej si,“ dodala Millie. „Než se naděješ, budeš vypadat jako my, vrásčitá a skvrnitá jako přezrálé ovoce.“

Lissa se rozhlédla. „Opravdu si myslíte, že jsem hezká?“

Florence odhrnula Lisse pláštěnku a stáhla jí zbroj pevněji.

Lissa vyjekla.

„Co to děláte?“

Millie hvízdla. „Dává ti tvary, děvče. Jestli ten chlap nebude do dvou minut slintat jako pes, sním svůj meč.“

„Jde o přístup,“ řekla Florence. „Jsi víc než voják. Jsi krásná mladá žena. Pochlub se tím. Užij si to!“

Lissa znovu zrudla. „Nevím, jestli můžu.“

„Chceš udělat kariéru, že?“ zeptala se Millie. „Celý život ses učila zacházet s mečem, neměla jsi čas na zábavu ani jiné podobné věci?“

Přikývla.

„Ha! Jsi úplně jako Florence, když k nám přišla. Byla stejně upjatá jako ty. Florence, vzpomínáš, jak jsme tě poprvé vzaly k Mocným hřebcům a ukázaly ti Polykače mečů?“

„Ticho,“ okřikla ji Florence. „To je v pořádku, drahá. Pokud se na to necítíš, pokusí se ho svést tady Millicent.“

\* \* \*

„Jdete pozdě,“ stěžoval si zvěd.

„Moje nohy už nejsou tak rychlé jako dřív,“ odsekla Florence. „Jsem tady, ne?“

„Kdo je to?“

Pohlédla na Lissu. „Jacobova sestra. Trvala na tom, že mě doprovodí.“

„Tolik mi chybí,“ vyhrkla Lissa a trochu se uculila – přesně jak Millie navrhla. „Udělám cokoli, abych získala bratra zpátky.“

„Máte peníze?“

„Podívám se.“ Lissa si odhodila pláštěnku dozadu a začala si rukama přejíždět po těle.

Bandita si založil paže na hrudi. „Pospěš si, holka.“



Florence civěla. Lissa se na toho chlapíka prakticky vrhala, jemu ale jakoby v žilách koloval sníh.

Lissa se usmála. „Vím, že jsem je někde tady měla.“

„Pokud možno dneska.“ Bandita působil skoro znuděně. Co to s ním bylo?

Lissa střelila ustaraným pohledem po Florence. „Můj ubohý bratr. Co jste s ním provedli?“

„Ještě nic. Šéf nedovolil, abychom se ho dotkli. Bojoval ale dobře. Váš bratr je silný chlapík.“

Florence se stáhl žaludek. „To je, že ano? A taky fešák.“

Bandita si povzdychl. „V tom máte pravdu.“

Florence znala ten povzdech. Toho nesvedou. Lissa neměla to správné vybavení.

Vzápětí to došlo i Lisse. Natočila se tak, aby jí bandita neviděl přes vlasy do tváře, a pohnula rty: „Co teď?“

Florence nevěděla. Trvala na tom, aby si Lissa s sebou nevzala žádné zbraně, protože tak vypadala bezmocněji a svůdněji. „Peníze jsme cestou zakopaly,“ řekla rychle. „Kvůli bezpečnosti. Když půjdete s námi...“

„Nemáte je, že?“ zeptal se bandita. „Budu vás muset vzít s sebou.“

Natáhl se po Lissině zápěstí.

„Lisso, ne...“ Dál se Florence nedostala. Lissa praštila banditou o zem a obrátila mu prsty dozadu, až se skoro dotýkaly předloktí. Druhou rukou mu zatlačila na loket.

Do sněhu mezi Lissinými nohama se zabodl šíp.

Ze stromů jim zasalutoval druhý bandita. „Buďte hodné, ano? Jinak někdo přijde k úhoně.“

\* \* \*

Lesem je vedli tři muži. Ten s lukem se usmíval na Lissu, která ho okatě ignorovala.

„Proč jsi na nás nemohl čekat ty?“ zeptala se ho Florence.

„Cože?“

„Ale nic.“ Vlekla se tak pomalu, jak jen mohla, aniž by vzbudila podezření. Jak dlouho bude trvat, než je ostatní dohoní? Pravděpodobně deset minut, pokud se Millie podaří přesvědčit Grace, že je to důležité. Raději se rozhodla počítat s patnácti, jen pro jistotu.

Bandité se dobře maskovali, jejich stany z bílého plátna splyvaly se sněhem. U malého táborového ohně napočítala osmnáct mužů a žen. Další hrstka byla patrně schovaná ve stanech. Naklonila se k Lisse.

„Kolik jich zvládneš, co myslíš? A buď upřímná?“

Lissa se rozhlédla. „Ve férovém souboji? Tak čtyři nebo pět.“

„Ve férovém souboji.“ Florence poplácala Lissu po tváři. „Roztomilé.“ Zvýšila hlas a zeptala se: „Kdo velí téhle chásce?“

Nikdo neodpověděl. Hodně si jich se zájmem měřilo Lissa. Zbytek pokukoval po hubeném blondátém muži, který jedl z talíře sušenou rybu.

„Hej, ty tam, Blondáku!“ Florence k němu přidupala a zabodla hůl do země mezi jeho nohama. „Kde je Jacob?“

„Kde jsou moje peníze?“ Pohlédl na Lissu. „Anebo jste mi výměnou přivedla tu krasavici?“

„Nemluv s plnou pusou,“ uhodila na něj Florence.

„Jinak co?“ Lehce do Florence strčil. Shrbila se a opřela se o hůl. A pak se objevila Lissa.

Odhodila si pláštěnku dozadu a postavila se mezi Florence a Blondáka. „Jsem Lissa Krvavá píseň, strážkyně, a jestli se tě ženy ještě jednou dotkneš, utrhnu ti prst a nacpu ti ho do chřtánu.“

Florence Lissu odstrčila. „Pokud toužíš umřít, proč mu prostě nepadneš na meč a neskončuješ to?“

„Snažím se vás chránit, vy jedna paličatá stará...“

„Já jsem v pohodě. Nechystal se mi ublížit.“

„Ve vašem věku by vám mohl ublížit silnější poryv větru!“

Blondák se zasmál. „Dohlédněte na ně, já zajdu pro provazy. Vypadá to, že máme další rukojmí. Alespoň za tu krasavici bychom měli dostat dobře zapláceno.“

Florence zapátrala pohledem v lese okolo. Kde trčely Millie a Grace? Byly mrštnější než Florence a měly Lissina koně. A na rozdíl od Florence nepotřebovaly co půlhodiny čůrat. Teda pokud Millicent... ach ne.

„Lisso, když jsi šla po obědě za Millie a Grace, co jedly?“

„Nevzpomínám si.“

„Měla s sebou Millie fialový váček?“

Lissa nakrčila čelo. „Myslím, že ano...“

„Zatracená ženská. Tvrdila, že si je s sebou nevzala.“

„Co v něm bylo?“

„Sušené fíky. Millie je miluje. Vždycky je milovala.“ Před několika lety jí ale začaly dělat paseku ve střevěch. „Může trvat další hodinu, než se sem dostanou.“

Zmlkla, protože se vrátil Blondák. Dvěma svým mužům podal provazy. „Tak ty jsi strážkyně,“ řekl Lisse. „Alespoň jsi pěkná na pohled.“

Bandita, který je přivedl do tábora, omluvně pokrčil rameny a chopil se Florenciných zápěstí. Ten, který spoutával Lissu, se tvářil samolibě. Florence si uvědomila, že je to stejný muž, který po Lisse pokukoval cestou.

„Tuhle bychom mohli zavřít u mě ve stanu, šéfe,“ navrhl.

Tentokrát Lissa použila jiný manévr, zahákla mu nohu za kotník, chytila ho pod krkem a praštila s ním o zem. Než se stačil někdo pohnout, sebrala mu nůž a vykřikla: „Vyzývám vašeho velitele na souboj!“

Blondák se rozesmál. „Chceš mě dostat tím žabikuchem?“

„Porazím tě jakoukoli zbraní, kterou si vybereš.“

„Dobrá.“ Luskal prsty a jeden z mužů mu podal nabitou kuš. „Nech si nůž. Já zůstanu u tohotole kotěte.“

Florence se vytrhla svému vězniteli. „Ach, pro všechno svaté.“ Kdysi by nakopla nejbližšího banditu do rozkroku, sebrala mu zbraň a bojovala po Lissině boku, dokud by se neosvobodily nebo nepadly.

Nyní se ale prikolébala k Lisse a vytrhla jí nůž z ruky. „Jestli se chceš nechat zabít, posluž si, pokud ale budeš takhle pokračovat, skončíme pod drnem pravděpodobně i já a Jacob.“

Lissa se nafoukla a několik banditů obdivně vykulilo oči. „Jen jsem...“

„Já vím,“ řekla tiše. „A vážím si toho. Jestli ale uděláš něco takového ještě jednou, praštím tě sama.“ Otočila se k Blondákovi. „Musíš Lisse odpustit. Je umíněná. Ale nechce tě vyzvat.“

„To jsem si myslel.“ Blondák se usmál a odložil kuš na zem.

Florence mu úsměv opětovala. „Já ale jo.“

„Cože?“ zvolal pultucet lidí najednou. Florence je ignorovala a začala ze sebe shazovat deky a pláště. Vítr se do ní zakousl jako chladná ocel, ale ignorovala ho. Banditi užasle zírali, jak svléká vrstvy a vrstvy staré vlny a zašlé bavlny. Florence skončila, až když byla oblečená skoro stejně jako Lissa.

Zašlé prsní košíčky jí volně ležely na hrudi a smaragdově zelená bederní zástěrka by jí sklouzla z kostnatých boků, kdyby si minulý měsíc neutáhla opasek. Roztřepeně žluté štrápece jí lechtaly na stehnech. Její pokožka měla barvu pergamenu a jaterní skvrny na ní vystávaly jako inkoustové kaňky. Paže i nohy jí křížovaly tmavé žíly a bledé jizvy.



„To nemůžete myslet vážně,“ vykřikla Lissa. „To vám nemůžu dovolit.“

„Bojovala jsem s bandity už v dobách, kdy tvůj táta cucal cecík tvojí báby.“

„Zabije vás.“

Florenci si povzdychla. „Tohle léto mi bude sedmdesát. Tobě je kolik, šestnáct?“

„Osmnáct,“ prohlásila Lissa vzdorně.

„Osmnáct. Bohové tě chrání, děvče. Kdyby tě tenhle šašek zabí, připravil by tě o celý život. Když zabije mě...“ Pokrčila rameny. „Přijdu o několik let, kdy budu jíst kaši a shánět se po záchodcích.“

„To je šílené.“

„Samá jsi to řekla. Bylo pravděpodobnější, že mě zabijí, než že zachráním Jacoba. Nemůžeme si ale dovolit zaplatit Blondákovo výkupné a já mám nejmíň co ztratit.“ Usmála se. „A nepřítel, který nemá co ztratit, je nejnebezpečnější.“

Florence ukázala holí na Blondáka. „Tak se do toho dejme, než natáhnu brka stářím.“

„Ukázala jste, co ve vás je, stařeno. Vážím si vaší odvahy, ale...“

„Dobrá.“ Kulhavě zamířila ke stanům. „Osvobodím Jacoba. Jestli mě chceš zastavit, radši se do toho dej.“

Pokynul svým mužům. „Troyi, svaž ji a zavři ji k našemu rukojmí.“

Ukázalo se, že Troy je bandita v modré čapce, který je čekal u řeky. Florence ho dloubla hubeným prstem do hrudi. „Neopovažuj se. Já vyzvala jeho. Styd' se, že děláš jeho špinavou práci. Sedni si a počkej, až tu věc vyřeší jako chlap. Potom mě můžeš svázat.“

Smutně zavrtěla hlavou. „Co vlastně dělá kluk jako ty s takovou cháskou? Jsi mladý, zdravý, pohledný... Určitě ti připadalo romantické žít tady spolu s drsnými zálesáky.“ Troy zrudl. „Nejsou ale pro tebe. Najdi si milého chlapce a poctivou práci. Existují bezpečnější způsoby, jak si vydělat na živobytí, než tahat se s takovou špinou.“ Ukázala palcem na Blondáka, který se už neusmíval.

„To by stačilo,“ zasyčel.

Florence ho ignorovala. „A ty,“ otočila se k banditovi s holou hlavou a velkým znaménkem na tváři. „Vypadáš, jako by ses už týden nekoupal, a tvůj dech cítím až odsud. Nikdo si tě nebude vážit, když si nevážíš ani sám sebe, a už vůbec ne hezká holka jako tady Lissa. A pokud si neumíš zašít ty díry v plášti, prostě ho slož a nech ho tady. Na odchodu si ho vezmu. A očekávám, že mi za jeho vyspravení zaplatíš, rozumíš?“

Tupě kývl. Někteří bandité se zasmáli, Florence se už ale přesunula k dalšímu chlapci. Blondák vyštěkl rozkaz a chlapec tasil meč.

„Dej to sem.“ Florence popadla zbraň za čepel a vyškubla mu ji z rukou. „To on ti dal tenhle kus šrotu?“

„Ano, madam.“

Přejela palcem po čepeli. „Jílec je uvolněný, meč děsivě vyvážený a nenabrousili ho přinejmenším od chvíle, co ses narodil. Taková zbraň ohrožuje spíš tebe než tvého protivníka, jasné?“

„Ano, madam.“

„Dobře. A teď, chtěj po tom skrblíkovi pořádný meč, a pokud ti ho nedá, vrať se zpátky k mámě. Jinak zemřeš dřív, než budeš dost starý na to, aby ses začal holit.“

Než se mohla pustit do dalšího bandity, Blondák ji chytil za rameno a srazil ji na zem. Promrzlá půda byla tvrdá jako cihla.

„Co to s tebou je?“ vyštěkla Florence, jakmile popadla dech. „Plížit se zezadu ke staré ženské. Copak tě rodiče dobře nevychovali?“ Lidé v kruhu okolo začali bručet na souhlas.

